

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Мездра, общ. Мездра, обл. Враца, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МЕЗДРА, I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Анелия Димитрова

при участието на секретаря Е. М. Д.
като разгледа докладваното от Анелия Димитрова Административно наказателно дело № 20231450200299 по описа за 2023 година

ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА Наказателно постановление № 648/14.09.2023 на Директора на РДГ- Б., упълномощен да издава Наказателни постановления със Заповед № РД49-199/16.05.2011 год. на Министъра на земеделието и храните, с което на нарушителя **П. К. Н.** живущ в гр. В., община В. на основание чл. 257, ал.1, т.3 във вр. с чл. 108, ал.3 от Закон за горите във вр. с чл.47 ал.1 т.1 и т.6 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите; чл.53 ал.2 т.5 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите; чл.61 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите и чл.12б ал.1 т.6 от Наредба №1 от 30.01.2012г. за контрола и опазването на горските територии е наложено **АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА** в размер на **300 /ТРИСТА/ ЛЕВА**, за нарушение на чл. 257, ал.1, т.3 във вр. с чл. 108, ал.3 от Закон за горите, във вр. с чл.47 ал.1 т.1 и т.6 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите; чл.53 ал.2 т.5 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в

горите; чл.61 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите и чл.12б ал.1 т.6 от Наредба №1 от 30.01.2012г. за контрола и опазването на горските територии, като на основание чл.63 ал.7 т.1 вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН **ПРИЛАГА** разпоредбата на чл.257 ал.1 т.1 от Закон за горите, а именно **АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ- ГЛОБА** в размер на **300 /ТРИСТА/ ЛЕВА**, за нарушение на чл.257, ал.1, т.1 във вр. с чл. 108, ал.3 от Закон за горите, във вр. с чл.47 ал.1 т.1 и т.6 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите; чл.53 ал.2 т.5 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите; чл.61 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите и чл.12б ал.1 т.6 от Наредба №1 от 30.01.2012г. за контрола и опазването на горските територии.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните пред ВрАС.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

МОТИВИ:

П. К. Н. живущ в гр. В., община В., е обжалвал в срок Наказателно постановление № 648/14.09.2023 на Директор на РДГ- Б.

Жалбоподателят редовно призован, не се явява, а се представлява от адв. С. Г. от ВАК. Последната взема становище да бъде отменено атакуваното Наказателно постановление като незаконосъобразно. Акцентува се, че не става ясно кои задължения възложени със Закон за горите и посочените две наредби не е изпълнил жалбоподателят, тъй като се подчертава, че разпоредбата на чл. 257 ал.1 т.3 ЗГ е бланкетна. На следващо място се визира, че е неправилно посочен периода на извършване на твърдяните административни нарушения и има неяснота относно определянето му като са посочени множество нарушени разпоредби, които нямат връзка помежду си и които нарушават правото на защита на жалбоподателя. Съществения акцент

развит от процесуалния представител на жалбоподателя на съдебното следствие, е че описаното в акта и в НП не съответства на нарушението. Посочва се, че нарушението следва да е по чл. 257 ал.1 т.1 от ЗГ, а не по т.3 както е посочено. Претендират се и направените по делото разноси, съобразно представения по делото списък.

Ответникът редовно призован, представител не е изпратил и не е ангажирал становище в последното по делото съдебно заседание. В първото по ред съдебно заседание са постъпили писмени бележки от съответен процесуален представител на ответника, който моли да бъде отхвърлена жалбата и да бъде потвърдено атакуваното НП като правилно и законосъобразно. Акцентува се, че както от обективна така и от субективна страна е осъществен състава на административното нарушение, и че категорично няма основание описаното в акта да се определи като маловажен случай по смисъла на параграф 1 чл.1 т.9 от допълнителните разпоредби на ЗАНН. Подчертава се, че са спазени изискванията на чл.42 ал.1 от ЗАНН, респективно на чл. 57 ал.1 от ЗАНН. Визира се, че обвинението е ясно, конкретно релевирано, чрез пълно, точно и изчерпателно описание на фактическата обстановка по случая. По делото е изпратена цялата административнонаказателна преписка.

Производството по делото е по реда на чл.59-63 ЗАНН.

Анализирайки събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

Настоящият съдебен състав приема, че жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и е допустима. Тук е мястото да се отбележи, че атакуваното НП е връчено лично на жалбоподателя на 20.09.2023 г., а жалбата е входирана пред ответника на 26.09.2023 г, респективно изпратена на 25.09.2023г. като в тази насока е приложения пощенски плик в оригинал и безспорно е в срок.

Акт за установяване на административно нарушение бланков №100153/11.07.2023 год. е съставен на жалбоподателя затова, че като лице по чл. 108, ал.3 от Закона за горите П. Н. е получил позволително за сеч №0728380 от 03.07.2023г. за отдел 175, подотдел „к“, имот №16256.81.1.; и последният не е изпълнил задълженията възложени със Закон за горите,

Наредба №8/05.08.2011г. за сечите в горите и Наредба №1/30.01.2023г. за контрола и опазването на горските територии /НКОГТ/, като 6 /шест/ броя дървета от дървесен вид зимен дъб немаркирани са отсечени, за да бъдат изградени технологични просеки /извозни пътища/, които не са отразени в технологичния план, съгласно чл. 47, ал.1, т.6 от Наредба №8/05.08.2011г. за сечите в горите. Нарушението е извършено в периода от 06.07.2023г. до 11.07.2023г. на територията на РДГ – Б., землище с. Г. К., общ. М., обл. В., отдел 175, подотдел „к“, имот №16256.81.1, горска територия, собственост на физически лица.Административнонаказващият орган е приел че с това деяние жалбоподателят е нарушил чл.257, ал.1, т.3 от Закона за горите, във връзка с чл.108, ал.3 от същия закон, във връзка с чл.47, ал.1, т.1 и т.6 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите, чл.53, ал.2, т.5 от същата наредба, чл.61 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите, и чл.12б, ал.1, т.6 от Наредба №1 от 30.01.2012г. за контрола и опазването на горските територии /НКОГТ/, поради което и на основание: чл.257, ал.1, т.3 от Закона за горите и чл.53, ал.1 и ал.2 от Закона за административните нарушения и наказания му е наложил глоба в размер на 300 лева.Въз основа на гореизложеното било издадено и атакуваното Наказателно постановление.

По делото са събрани гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, а именно: пощенски плик под оригинал с клеймо от 25.09.2023 г., НП № 648/14.09.2023 г., Постановление за отказ да се образува ДП от 31.08.2023 г., постановено по преписка под вх. № 5030/2023 г. по описа на РП-В., ТО-М., 3 броя сведения от 03.08.2023 г. и от 14.08.2023 г., Пощенски плик в оригинал с изх. № 5030/2023 г., Известие за доставяне с клеймо от 26.07.2023 г., Писмо под изх. № РП648/649/2023 г. от 21.07.2023 г. на Директора на РДГ-Б., АУАН № 100153/11.07.2023 г., Констативен протокол серия ИАГ № 200062/11.07.2023 г., Констативен протокол серия ИАГ № 200063/11.07.2023 г., Позволително за сеч № 0728380/03.07.2023 г., Приемо-предавателен протокол от 12.07.2022 г., Заповед № РД-12/97/18.07.2023 г. на Директора на РДГ-Б., Заверен препис от пр. № 5030/2023 г. по описа на РП-В. ТО-М., съдържаща 28 листа, Справка от Директора на РДГ- Берковица под вх. № 4055/13.10.2023 г., ведно със заверено копие от Заповед № РД49- 199/16.05.2011 г. на Министъра на земеделието и храните, Известие за доставяне с клеймо от 21.08.2023 г., Справка от Директора на РДГ- Б. под вх. № 4154/19.10.2023 г., ведно с

известие за доставяне с клеймо от 20.09.2023 г., заверено копие от технологичен план №175/03.07.2023 год. и заверен препис на удостоверение №12820/27.03.2017 год. от информационната система на ИАГ, Справка от Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция по горите гр. С. под вх. №4799/29.11.2023г. ведно със Заверени преписи от позволятелно за сеч №0728380/03.07.2023г., Позволятелно за сеч ведно с приложение, Технологичен план за добив на дървесина от Отдел 175, подотдел R/03.07.2023г., Сортиментна ведомост, Карнет-Опис за извършено маркиране на отдел 175, подотдел R/03.07.2023г. в землището на с. Г. К., издадени превозни билети във връзка с позволятелно №728380/03.07.2023г., Удостоверение №12812/27.03.2017г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителна агенция по горите гр. С. Съответно са разпитани свидетелите С. И. С. и И. Н. Н. и двамата служители към ИАГ гр. С., като съответно свидетелят С. е актосъставител, а свидетелят Н. е свидетел при констатиране и при съставяне на акта. За разкриване на обективната истина по делото са допуснати и разпитани в качеството на свидетели К. В. Т. и Ц. Ц. М., които са присъствали на извършената проверка от служителите на РДГ Б.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства се установява по безспорен, категоричен и непротиворечив начин, че жалбоподателят П. К. Н. от гр. В., работел като частен лесовъд. Съгласно позволятелно за сеч №0728380/03.07.2023г., на 11.07.2023г. той извършвал сеч в имот с кадастрален №16256.81.1, в землището на с. Г. К., общ. М. На същата дата, във връзка с подаден сигнал, се извършвала проверка от служители на ИАГ – гр. С. – свидетелите С. И. С. и И. Н. Н., работещи на длъжност „Главен специалист“ в посочената агенция. Около 12.00 часа започнали проверка на жалбоподателя Н.. В хода на същата констатирани няколко нарушения на ЗГ. Едно от тях било изграждането на извозни пътища, които не били отразени в технологичния план. Освен това, били установени 6 бр. дървета, от вида зимен дъб, немаркирани с КГМ. В съседен имот, с кадастрален 316256.81.11, за който нямало издадено позволятелно за сеч, проверяващите установили 2 бр. дървета от дървесен вид цер, маркирани с КГМ на Н.. Едното от тях било отрязано и „разкроено“. За констатираните нарушения служителите на ИАГ съставили 2 бр. АУАН и 2 бр. Констативни протоколи, и спрели дейността на сечището. Стойността на неправомерно отрязаните дървета възлиза на 359.53 лева. Тази фактическа

обстановка безспорно е установена и от представителя на РП гр. В., ТО- М., който е отказал да образува Досъдебното производство. В тази насока е постановление за отказ да се образува Досъдебно производство от 31.08.2023г. по Преписка вх. №5030/2023г. След отказа да образува наказателното производство преписката е изпратена на Директора на РДГ Б. с оглед ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Безспорно от гласните доказателства по делото в лицето на разпитаните свидетели С. С. и И. Н. по безспорен и категоричен начин се установява, че именно по подаден сигнал до ИАГ С. са извършили проверка в с. Г. К. в отдел 175к и Позволително за сеч №728380 издадено от инж. Й. В. , което е получил именно жалбоподателят. Срокът на сечта е в периода 06.07.2023г. до 31.12.2023г. и при извършената проверка двамата свидетели са установили в имота, сеч на 6бр. дървета без КГМ в основата на пъна с диаметър от 0.24 до 0.40 и обща кубатура 2.84 пл. м³ от зимен дъб. Свидетелите са категорични, че са измерили дърветата и са ги напръскали с червен цвят. Констатирани, че има и направени 4 бр. извозни пътища с дължина всеки по 80м. и широчина 3м. като същите са отбелязани на терен, но не са посочени в технологичния план. Било констатирано, че тези дървета са отрязани от свидетеля К. Т. Посочената констатация в показанията на свидетелите С. С. и И. Н. се потвърждава и подкрепя и от приложените писмени доказателства в лицето на Констативен протокол Серия ИАГ №200062/11.07.2023г, Позволително за сеч №0728380/03.07.2023г., заверен препис на удостоверение №12820/27.03.2017 год. от информационната система на ИАГ, Справка от Изпълнителния Директор на Изпълнителна Агенция по горите гр. С. под вх. №4799/29.11.2023г. ведно със Заверени преписи от позволително за сеч №0728380/03.07.2023г., Позволително за сеч ведно с приложение, Технологичен план за добив на дървесина от Отдел 175, подотдел R/03.07.2023г., Сортиментна ведомост, Карнет-Опис за извършено маркиране на отдел 175, подотдел R/03.07.2023г. в землището на с. Г. К., издадени превозни билети във връзка с позволително №728380/03.07.2023г., Удостоверение №12812/27.03.2017г. на Изпълнителния Директор на Изпълнителна агенция по горите гр. С. От събраните по делото доказателства се установява, че процесния АУАН е съставен на 11.07.2023г. в присъствието на жалбоподателя и на свидетелите по акта. Актът е подписан от жалбоподателя и му е връчен препис. При подписването на акта

жалбоподателя саморъчно е написал възражение, че дърветата са били в просеката, и че камионът е обелил марката. Това обстоятелство се подчертава и от разпитаните по делото свидетели по почин на процесуалния представител на жалбоподателя, а именно свидетелите К. Т. и Ц. М. И двамата свидетели потвърждават, че знаят за проверката в сечището на с. Г. К., и че проверяващите служители на РДГ Б. са установили, че има отрязани 6 бр. дървета без марка, но подчертават, че няма немаркирани дървета, а камионът управляван от свидетеля К. Т. е обелил кората на дърветата. И двамата свидетели потвърждават, че именно жалбоподателят е лицето което маркира извозните пътища.

При обсъждане на събраните по делото доказателства и установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Наказателното постановление е издадено от оправомощено за целта лице, видно от приложеното заверено копие на Заповед № РД49-199/16.05.2011 год. на Министъра на земеделието и храните. Както в акта, така и в наказателното постановление са посочени датата и мястото на нарушението. Самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация и така изложените обстоятелства са напълно достатъчни за наказаното лице, за да разбере в цялост извършеното административно нарушение и адекватно да организира защитата си.

При съставяне на акта за административно нарушение и издаване на атакуваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Актът за установяване на административно нарушение е съставен при спазване на процедурата, предвидена в чл.40 и чл.43 от ЗАНН. АУАН и Наказателното постановление съдържат изискуемите в чл.42 и чл.57 ал.1 от ЗАНН реквизити. И в акта и в наказателното постановление пълно и точно са описани нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които то е било извършено и законовите разпоредби, които са били нарушени. АУАН и НП са съставени в сроковете по чл.34 ал.1 и ал.3 от ЗАНН. С оглед на така изложената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е частично основателна, разгледана по същество.

В акта и в наказателното постановление е отразено, че жалбоподателя не е изпълнил задълженията си, които са му възложени със ЗГ и Наредба

№8/05.08.2011г./за сечите в горите/ и Наредба №1/30.01.2012г./НКОГТ/ като 6 бр. дървета, които не са били маркирани са отсечени, за да бъдат изградени технологични просеки /извозни пътища/, които безспорно не са били отразени в технологичния план съгласно разпоредбата на чл. 47 ал.1 т.6 от Наредба №8/05.08.2011г./за сечите в горите/. В тази връзка формално и без основание е възражението на жалбоподателя и неговия процесуален представител за непосочване текстово, кои изисквания на чл. 47, ал. 1, т. 6 от Наредбата са нарушени – разпоредбата е приложима във връзка с препратката на чл. 61 от Наредба № 8/05.08.2011 г., вменияща в отговорност и възлагаща правомощия за контрол на лицето, на което е издадено позволително за сеч, по спазване на изискванията на чл. 47 и чл. 48. Разпоредбата на т. 6 от чл. 47, ал. 1 от Наредбата изисква при провеждане на сечите да се спазва технологичния план за добив на дървесина, каквото именно е установено безспорно по делото, че не е сторено с направата на просеки и извозен път, непредвидени в технологичния план, като доказателства за осъществен контрол от страна на жалбоподателя не са представени. Съответно на това административнонаказателно обвинение в АУАН са посочени и нарушените нормативни разпоредби – чл. 108, ал. 3 от ЗГ във вр. с чл. 61, чл. 47, ал. 1, т. 6 и чл. 53, ал. 2, т. 5 от Наредба № 8/05.08.2011 г. Посочен е и извършителят – настоящ жалбоподател, както и е посочено неговото качество – лицензиран лесовъд, притежаващ разрешително за сеч, в което именно качество последният е задължен с разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от ЗГ да осъществява контрол и да взема мерки за предотвратяване и спиране на незаконни действия по извършването на добива на дървесина. Съществува пълно съответствие и между описанието на фактическата обстановка и посочените за нарушени законови разпоредби в АУАН с издаденото НП, като в тази връзка липсата на конкретизиране на конкретната хипотеза на разпоредбата на чл. 53, ал. 2, т. 5 от Наредба № 8/05.08.2011 г. в НП се възприема като пропуск, нерефлектиращ нито върху правото на защита на нарушителя, нито върху проверката относно приложимия материален закон, съответно върху правилното му приложение. Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за бездействие, състоящо се в неупражняване на контролни правомощия и невземане на мерки за предотвратяване и спиране на незаконни действия по извършването на добива на дървесина, действия, възложени му в качеството му на лице, на което е издадено позволително за

сеч и по силата на нормативен акт. По делото са събрани необходимите и относими за правилно решаване на спора доказателства. Липсата на доказателства за фактическия извършител на просеките и направата на временния извозен път, и времето на извършването им, е без значение за отговорността на нарушителя. Отсъствието на такива доказателства не оневинява нарушителя, който, в случай на изпълнение на вменените му контролни правомощия, би могъл да има знание за тези обстоятелства.

Неоснователно е и твърдението касателно датата на извършване на процесното нарушение. Както в АУАН, така и в НП е посочен период на извършване на нарушението. Няма пречка, в изпълнение на изискването на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, да се посочи период на извършване на нарушението с оглед спецификата на субекта и предмета на задължението, както и на обективните признаци от състава на изпълнителното деяние – вменено е неупражняване на контролни правомощия, свързани с издадено позволително за сеч. Предвид това безспорно се касае за продължавано бездействие, въпреки наличието на задължения за извършване на вменени със закон действия. Законосъобразен е и изводът на административнонаказващия орган, че установеното нарушение е правилно квалифицирано от него с малки корекции. В случая осъществен е състав на административно нарушение по чл. 257, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 108, ал. 3 от ЗГ във вр. с чл. 61, чл. 47, ал. 1, т. 1 и т. 6 и чл. 53, ал. 2 т. 5 от Наредба № 8/05.08.2011 г., / за сечите и горите/ и чл. 126 ал. 1 т. 6 от НКОГТ, установени са неговият автор и вината му, поради, което материалният закон е приложен частично правилно. Нарушителят – лице, на което е издадено позволително за сеч, е субект на административното нарушение по чл. 257, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 108, ал. 3 от ЗГ. Дължимият от лицето по чл. 108, ал. 3 от ЗГ контрол, включително съгласно чл. 61 от Наредбата е за изпълнение на технологичния план за добив на дървесина, което, както се посочи по-горе, се отнася до спазването на изискванията и на чл. 47, ал. 1, т. 6 от Наредба № 8/05.08.2011 г. – за спазване на одобрения технологичен план, в който план, съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от Наредбата, се определят включително схемата на съществуващите и проектираните извозни пътища и технологични просеки (т. 5). Неупражняването на контролни правомощия от жалбоподателя, следствие от което бездействие са прокарани непредвидени в технологичния план просеки и извозен път, представлява административно нарушение по

чл. 257, ал. 1. т. 1 във вр. с чл. 108, ал. 1 от ЗГ.

Съдебния състав намира за основателно да отбележи, че задължението на лицензиария лесовъд във връзка с извършване на сечите се разпростира както върху това да не се допуска незаконна сеч в съответния участък, така и върху това да не се изграждат извозни горски пътища, които не са предварително предвидени в технологичния план, както и да не се извършва сеч на немаркирани с контролна горска марка дървета. Анализът на събраните доказателства налага като обоснован и логичен извод този, че в конкретния случай жалбоподателят не е осъществил възложените му по закон правомощия, като е допуснал сеч на немаркирана дървесина и неспазване на одобрения технологичен план, допускайки изграждането на нови извозни пътища, които не са отразени в одобрения технологичен план за подотдела. Като не е упражнил контрол и не е взел своевременни мерки за предотвратяване и спиране на незаконни действия по извършване на добив на немаркирана дървесина в горската територия, и не е следил за спазването на одобрения технологичен план е нарушил горецитираните закони и подзаконови разпоредби, за което правилно е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. Що се отнася за периода, за който трябва да бъде изпълнявано това задължение, този период е ясно очертан в закона и е от момента на издаване на разрешително за сеч до освидетелстването на сечището. В тази връзка трябва да бъде посочено, че не представлява допуснато съществено процесуално нарушение на процесуалните правила, правещо наказателното постановление незаконосъобразно непосочването на конкретна дата, на която са отсечени дървета, немаркирани с контролна марка, както и непосочването на конкретна дата, на която са били изградени извозни пътища, които не са отразени в одобрения технологичен план. Необходимо и достатъчно условие, за да е съставомерно посоченото административно нарушение е - в периода от време от издаване на разрешително за сеч до освидетелстването на сечището - да е констатирано отсичане на дървета, които не са маркирани с контролна горска марка, респективно изграждане на извозни пътища, които не са отразени в одобрения технологичен план. В конкретния случай безспорно е установено именно това-отсечени дървета, подробно описани в обстоятелствената част на акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление, без контролна горска марка, и изграждане на извозни пътища,

неотразени в одобрения технологичен план – като сечта и изграждането на извозните пътища са извършени през периода от датата на издаване на разрешителното за сеч преди датата на освидетелстването на сечището, при извършена проверка на 11.07.2023 г. Иначе казано, в обжалваното наказателно постановление ясно е посочен периодът, през който е осъществено всяко от визираните административни нарушения, както и е доказано по несъмнен начин осъществяването на всички елементи от фактическия състав на всяко едно нарушение и изпълнението на законовите изисквания за ангажиране отговорността на жалбоподателя за всяко отделно административно нарушение. Тук е мястото да се отбележи, че съгласно разпоредба на чл. 257, ал. 1, т. 1 от ЗГ: «Наказва се с глоба от 300 до 5000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание, длъжностно лице или лице, упражняващо лесовъдска практика, което: не изпълни или изпълни несвоевременно задължения или контролни правомощия, възложени му по този закон, подзаконовите актове по прилагането му, както и решения и предписания, основани на тях». Съгласно чл. 108, ал. 3 от ЗГ лицето по ал. 2 - лице, вписано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика, на което е издадено разрешителното за сеч, упражнява контрол и взема мерки за предотвратяване и спиране на незаконни действия по извършването на добива на дървесина, както и за транспортирането на остатъците от сечта, по ред, определен с наредбата по чл. 148, ал. 11, до освидетелстване на сечището. Според разпоредбата на чл. 126, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. за контрола и опазването на горските територии, лицата по чл. 108, ал. 2 от ЗГ след получаването на разрешителното за сеч са длъжни да следят за опазването от повреди на немаркираните дървета, подраста и младияка. Съгласно разпоредбата на чл. 47, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наредба № 8/05.08.2011 г. за сечите в горите, при провеждане на сечите лицата, извършващи добив на дървесина, са длъжни да секат само определените и отбелязани за сеч дървета и да пазят от повреди немаркираните дървета, подраста и младияка. От гореизложените нормативни разпоредби е видно, че на задължението на лицата, непосредствено извършващи сечта, да пазят от повреди немаркираните дървета, съответства задължението на лесовъдите, на които е издадено разрешителното за сеч, да следят за изпълнение на това задължение при извършване на сечта, наред със спазването на сроковете и правилата за сеч. Ето защо и тъй като по делото е безспорно установено, че

санкционираното лице притежава качеството на лесовъд на частна практика, то след издаването на Позволително за сеч № 0728380 за него е валидно възникнало задължение да упражнява възложените му от закона контролни правомощия по законосъобразното извършване на сечта в отдел № 175, подотдел "к", имот с кад. № 16256.81.1 находящ се, в землището на с. Г. К., общ. М., за периода на провеждането й – 06.07.2023 г. - 31.12.2023 г. В кръга на задълженията му безспорно попада и задължението по чл. 12б, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г. Настоящият съдебен състав не споделя виждането на процесуалния представител на жалбоподателя, че употребеният в посочената норма термин не съдържа конкретно правило за поведение, което адресатите й следва да спазват. В българският език глаголят следя означава извършване на наблюдение, проявяване на интерес и набавяне на периодична информация относно развитието на процес или поведение на хора/проследяване/, а в преносен смисъл – ангажиране с отговорност за нещо или някого /следя развитието на събитията, за да реагирам своевременно/. В този смисъл дължимото от лесовъда поведение по смисъла на разглежданата правна норма е на периодична активност по наблюдение на сечта в имота, за който е получил позволително, а предприемането или не предприемането на конкретни действия във връзка с констатирани нарушения, е предмет на други разпоредби в чл. 12б ал. 1 от Наредба № 1 от 30.01.2012 г.

Не съответства на събраните по делото доказателства изводът на процесуалния представител, че не е установено кога и как се е случило повреждането на тези дървета. Въз основа на извършена проверка прокурорът изрично е посочил, кой е извършителя на нарушението както фактите и обстоятелствата по него, които не са били оспорени от страните и това е официален документ. Постановлението е част от административнонаказателната преписка и административнонаказващият орган се е позовал на него. То несъмнено е годно да установи времето и начина, по който се е стигнало до повреждането, респективно отсичането на немаркираните за сеч дървета, а именно – по време на извършване на сечта въз основа на издаденото на лесовъда П. Н. позволително за сеч. Същевременно липсват каквито и да било доказателства, че санкционираният лесовъд е констатирал тези обстоятелства и реагирал в съответствие с цитираните си законови задължения. Следва да се посочи, че нарушението е формално и се изразява в бездействие, а броят на повредените, респективно

отсечени дървета е от значение за преценка на тежестта му и съответно за размера на наложената глоба.

От приложения по делото Карнет-опис към процесното позволятелно за сеч и Справката от Директора на ТП ДГС М. се установява, че са отсечени 6 бр. дървета от дървесен вид зимен дъб на обща стойност 262.49 лева с ДДС. Това води до извод, че не се касае за маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН, за какъвто би могло да се говори при няколко увредени дървета, но не и при посочения немалък брой отсечени дървета. За лесовъда не съществува задължение да охранява и наблюдава денонощно извършваната сеч, но законът му вменява задължение за периодични посещения на място, с цел упражняване на контрол. Ако беше изпълнил това си задължение, лесовъдът П. Н. би констатирал наличието на отсечени дървета, а изводът за липсата на това дължимо поведение се налага от липсата на каквито и да било съставени от негова страна протоколи, уведомления или други документи, отразяващи реакцията му на възникналото увреждане. Освен стойността на отсечените, немаркирани дървета, която не е незначителна следва да бъде отчетено засягането на Горския фонд чрез отсичане на дървета, за които е планирано да бъдат запазени.

Жалбоподателят е бил наясно с извършеното нарушение, законовите норми, които е нарушил и на какво основание е бил санкциониран от административнонаказващия орган, поради което правото му на защита не е нарушено, в каквато насока е възражението на процесуалния представител на последния. Административнонаказващият орган обаче неправилно е извел, че относимата към нарушението санкционна разпоредба е тази по чл.257 ал.1 т.3 от ЗГ вместо санкционната разпоредба по чл.257 ал.1 т.1 от ЗГ.

Видно от описаното в акта и в Наказателно постановление е налице съставът на разпоредбата на чл.257 ал.1 т.1 от ЗГ, която гласи, че „се наказва с глоба от 300 до 5000 лева ако не е предвидено по- тежко наказание длъжностно лице или лице упражняващо лесовъдска практика което неизпълни или изпълни несвоевременно задължение или контролни правомощия възложени му по този закон подзаконовите актове по прилагането му както и решения и преписания основани на тях“. Неправилно от административнонаказващия орган като нарушена и санкционна норма е посочена разпоредбата на чл.257 ал.1 т.3 от ЗГ вменяваща че жалбоподателят

не е взел своевременно мерки за предотвратяване и спиране на незаконни дейности в горските територии или за премахване на последиците от нарушенията.

Ето защо, съдебния състав намира, че атакуваното Наказателно постановление, с което на нарушителя на основание чл.257 ал. 1 т.3 от ЗГ е наложено АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА в размер на 300 /ТРИСТА/ ЛЕВА, за нарушение на чл.257 ал.1 т.3 от ЗГ, следва да се измени на основание чл.63 ал.7 т.1 вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН, като се приложи разпоредбата на чл.257 ал.1 т.1, а именно АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА в размер на 300 /ТРИСТА/ ЛЕВА, за нарушение на чл.257 ал.1 т.1 от ЗГ.

Правомощията на съдебния състав за изменение на Наказателното постановление се базират на Тълкувателно решение № 8/16.09.2021 г. на ВАС. Съгласно посоченото Тълкувателно решение в производството по обжалване на наказателното постановление, правомощието на Районния съд да измени наказателното постановление е свързано с възможността да намали размера на наказанието, да измени наказателното постановление, включително и възможността да преквалифицира извършеното деяние по закон за същото еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. Както бе отбелязано в по-горните абзаци административнонаказващия орган, е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието по чл.257 ал.1 т.3 от ЗГ и в тази насока настоящия съдебен състав следва да упражни правомощието си и да измени издаденото наказателно постановление в тази му част. Безспорно преквалификацията по закон е свързана с принципа за приложението на закон за същото еднакво или по-леко наказуемо административно нарушение и забраната за влошаване на положението на жалбоподателя. С приложението на правилната санкционна норма такава по чл.257 ал.1 т.1 от ЗГ в същия размер, а именно глоба в размер на 300 лева по никакъв начин не се влошава положението на жалбоподателя. Ето защо, съдът измени наказателно постановление № 648/14.09.2023 на Директора на РДГ- Б., упълномощен да издава Наказателни постановления със Заповед № РД49-199/16.05.2011 год. на Министъра на земеделието и храните, с което на нарушителя П. К. Н. живущ в гр. В., община В. на основание чл.257 ал.1 т.3 от ЗГ е наложено АДМИНИСТРАТИВНО

НАКАЗАНИЕ - ГЛОБА в размер на 300 /ТРИСТА/ ЛЕВА, за нарушение на чл. 257, ал.1, т.3 във вр. с чл. 108, ал.3 от Закон за горите, във вр. с чл.47 ал.1 т.1 и т.6 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите; чл.53 ал.2 т.5 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите; чл.61 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите и чл.12б ал.1 т.6 от Наредба №1 от 30.01.2012г. за контрола и опазването на горските територии, като на основание чл.63 ал.7 т.1 вр. с чл.58д т.1 от ЗАНН ПРИЛАГА разпоредбата на чл. 257, ал.1, т.1 във вр. с чл. 108, ал.3 от Закон за горите, във вр. с чл.47 ал.1 т.1 и т.6 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите; чл.53 ал.2 т.5 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите; чл.61 от Наредба №8 от 05.08.2011г. за сечите в горите и чл.12б ал.1 т.6 от Наредба №1 от 30.01.2012г. за контрола и опазването на горските територии.

Наказанието е определено към неговият минимум и на основание чл.27 ал.5 от ЗАНН , не се допуска определяне на наказание под предвидения най- нисък размер на наказанието глоба.

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.

Съдия при Районен съд – Мездра: _____